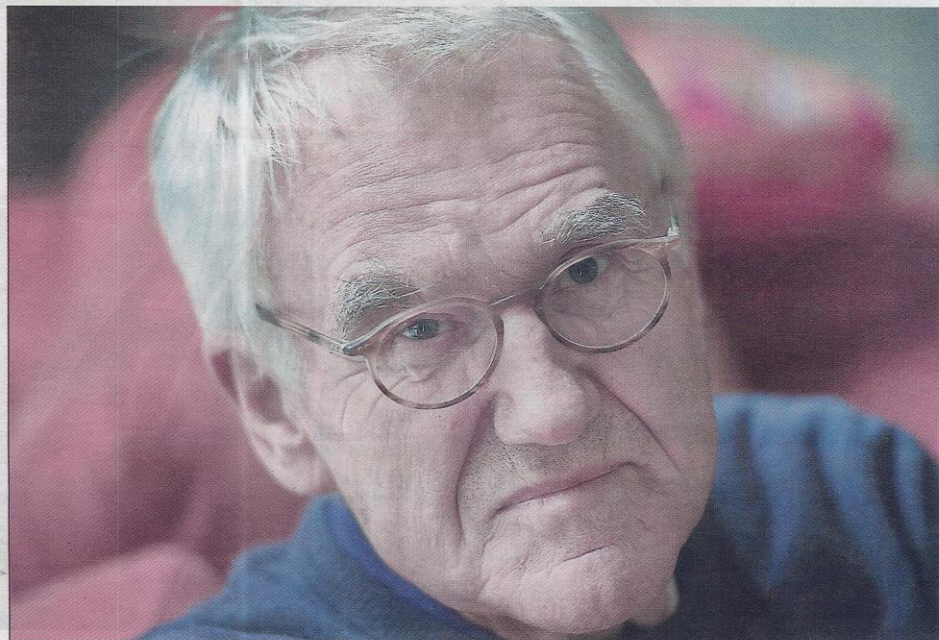

10 Regionaal

Haarlem en omgeving

Arts (74) helpt getraumatiseerde jeugd in Gaza

Bob Witsenburg: „De zinnige dingen in het leven zijn toch de dingen die je niet voor jezelf doet.”

FOTO UNITED PHOTOS/PAUL VREEKER

'Kinderen zijn daders van straks'

Judy Nihof
j.nihof@hollandmediacombinatie.nl

Haarlem * Bob Witsenburg (74) is net terug uit Gaza. Ondanks de negatieve reisadviezen sloot de Haarlemse arts zich aan bij een Duitse organisatie die activiteiten ontplooit voor kinderen in het oorlogsgebied. „Je leest zoveel over de ellende daar, en dan voel ik me altijd zo machteloos. Ik dacht: misschien kan ik iets doen.”

Na 'controle op controle' bij de grensovergang belandde Witsenburg eind oktober in een gebied dat volgens hem bol staat van de tegenstellingen. „Je ziet kinderen spelen tussen de puinhopen. Het leven gaat gewoon door, en veel mensen zijn ogenschijnlijk vrolijk, maar onder de oppervlakte zit moedeloosheid en wanhoop.” Met behulp van een tolk heeft Wit-

senburg getracht om ouders en een groep kleuterleidsters iets te leren over het omgaan met kinderen die zijn getraumatiseerd door oorlogsgeweld. De Haarlemse arts meent dat je kinderen helpt om weer plezier te krijgen in het leven door hen mooie dingen te laten beleven en door geduld te bewaren wanneer ze angstig zijn of agressief gedrag vertonen. „Ik heb de indruk dat daar vrij snel gestraft wordt. Dat is dus iets wat je juist niet moet doen.” Het verbaast Witsenburg niet dat er zoveel animo was voor de spelactiviteiten van de Duitse hulporganisatie. „Er wordt weinig met die kinderen gedaan. Als er dan iets wordt georganiseerd, is het feest. Zodra een spel begon, kwamen de kinderen werkelijk overal vandaan.”

Belangstelling

Heeft Witsenburg naar zijn idee iets kunnen betekenen in Gaza? De arts maakt zich geen illusies. „Dat weet

ik niet. Ik heb wel gemerkt hoe enorm blij de mensen zijn met oprechte belangstelling. De Palestijnen die ik sprak hebben het gevoel dat de wereld hen vergeten is.” Dat laatste is de reden dat Witsenburg zijn verhaal bij een groot publiek onder de aandacht wil brengen. „Het is goed als mensen horen hoe hopeloos de situatie daar is. Het hangt ook van ons - het westen - af of die ellende doorgaat of niet.”

Heelheids

In een vakblad las de Haarlemmer enige tijd geleden dat de Duitse hulporganisatie een arts zocht om mee te gaan naar Irak. Toen Witsenburg daarop reageerde, bleek zich al een arts te hebben aangemeld. Of de Haarlemmer misschien meewilde naar Gaza? luidde toen de vraag. Daar moest Witsenburg wel even over nadenken. „Ik wou wel heelheids terugkomen. Maar als de situatie het toeliet, wilde ik het wel over-

wegen. Ik ben nog vitaal. Ik wil graag wat zinnigs doen. De zinnige dingen in het leven zijn toch de dingen die je niet voor jezelf doet.”

Hij ging naar Gaza met open vizier. Al had hij uit de berichtgeving wel opgemaakt dat zich er een 'disproportionele oorlog' heeft afgespeeld.

„Een gevecht tussen een muis en olifant.” Toch heeft hij ook kritiek op de Palestijnen. „Ze moeten stoppen met het afvuren van raketten op Israël. Daar bereiken ze niks mee.”

De Israël's bij de grensposten lieten merken dat ze de hulpverleners liever niet zagen komen. Dan legde Witsenburg uit dat Israël er juist iets mee opschiet. „Psychisch gezien worden slachtoffers de nieuwe daders. Als mensen zich door onze hulp minder slachtoffer voelen is dat ook in jullie belang, zci ik.”

Witsenburg, die tien jaar geleden afzwaaid als huisarts, heeft iets met onderdrukten en kansarmen. Waar dat vandaan komt? „Dat heb ik van

huis uit meegekregen. Ik kan niet tegen onrecht. Bij mijn ouders zaten in de oorlog Joden ondergedoken. Toen mijn vader daar jaren later een onderscheiding van Israël voor kreeg, heeft hij die geweigerd. Hij vond dat Israël niet goed omging met de Palestijnen.”

Eén avond in de week werkt de zeventiger als vrijwilliger in Amsterdam, waar hij een medisch spreekuur houdt voor daklozen, illegalen en afgewezen asielzoekers. Eerder werkte hij ruim drie jaar als huisarts in een asielzoekerscentrum. Dat werk heeft hem 'nogal gedepri-meerd'. „Die mensen kunnen niks, mogen niks. Ik had het idee dat wat ik deed pappen en nathouden was.” Bekroop dat deprimerende gevoel hem ook in Gaza? „Minder sterk. Die mensen proberen hun leven weer op te pakken. In asielzoekerscentra wordt dat verhinderd. Het leven staat daar stil en dat wordt door ons veroorzaakt.”

Omringd door puinhopen doen kinderen een spel.

FOTO BOB WITSENBURG

Witsenburg gaf deze kleuterleidsters een cursus.

FOTO BOB WITSENBURG